

ת"פ 52416/06/20 - מדינת ישראל נגד סנד מתאני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 52416-06-20 מדינת ישראל נ' מתאני (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סנד מתאני

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עו"ד רומח שביט

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **נשיאת נשק ותחמושת**, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 16.6.20 **הגיע לידי של הנאשם אקדח גנוב מדגם יריחו** (להלן: "האקדח"). ביום 16.6.20 בשעה 14:00 כוח משטרה התמקם בסמוך למתחם מגוריו של הנאשם ותצפת לעבר המתחם לקראת ביצוע חיפוש במקום. בשעה 16:30 **הנאשם יצא ממתחם ביתו כשהוא נושא עליו את האקדח שהיה טעון במחסנית וכדורים תואמים, מוסתר במכנסיו**. הכוח המשטרה הבחין בנאשם שיצא ממתחם המגורים ורכב על אופניו במהירות, תוך שהוא מביט לצדדים בחשדנות. השוטרים נסעו לכיוון הנאשם ובשעה 16:40 הבחינו בו רוכב על אופניו בניגוד לכיוון התנועה בכביש. בהמשך לכך הגיע רכב משטרה בנסיעה מול הנאשם ואירעה התנגשות בין הרכב המשטרה לנאשם. הנאשם נפל מאופניו ורץ במהירות לכיוון בית עסק הנמצא בסמוך למקום. בשלב זה הנאשם הגיע לדרך ללא מוצא והשליך את האקדח.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. הוסכם כי המאשימה תטען לעונש ראוי של 27 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, ואילו ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הערך החברתי שנפגע בעבירת נשיאת נשק ותחמושת קשור בסיכון שהנשק יגיע לגורמים שיעשו בו שימוש למטרות פסולות - פליליות או ביטחוניות. העבירה אירעה בשעת צהרים, ולא אחת מצבים דומים הובילו לפגיעות בגוף ומכאן שהנזק הפוטנציאלי הוא עצום. לאחרונה בית המשפט העליון חזר

והחמיר בפסיקתו בעבירות הנשק. מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית. העונש המרבי הקבוע בצד עבירת נשיאת נשק הוא 10 שנות מאסר, החמור יותר מהעונש המרבי בצד עבירת החזקת נשק שהוא 7 שנות מאסר. נשיאת אקדח חמורה פחות מנשיאת תת מקלע. מדובר באירוע אחד בו הנאשם יצא מביתו חמוש באקדח טעון בכדורים, קיים תכנון מוקדם, הוא הצטייד בנשק והסליק אותו במתחם הבית. לנאשם הרשעה רלוונטית מבית משפט השלום בכפר סבא בו נדון לעונש מאסר מותנה שהסתיים בחודש אפריל 2020. הנאשם ביצע את העבירה בחודש יוני 2020, כך שהתנאי לא חל. הוא נדון אז לעונש של 15 חודשי מאסר ושחרר ביום 26.4.17. המאשימה עתרה למתחם עונש הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל וקביעת עונשו של הנאשם באמצעו של מתחם העונש - 27 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

5. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד רומח שביט, מדובר במשק חקלאי ולא בבית בו הוא גר. נשיאת האקדח לא הייתה באזור שבו מסתובבים ילדים, אלא מדובר באזור החקלאי. בכתב האישום נערך תיקון משמעותי. מדובר בעבירת נשיאת נשק בלבד, ללא עבירות נלוות. כלל הנסיבות שיוחסו לנאשם בעניין ההתנגשות בניידת ואי היעדרות לקריאות השוטרים נמחקו, ונושא התנהלות השוטרים נמצא בחקירת מח"ש. נסיבות העבירה כוללות נשיאה של אקדח אחד ומחסנית, במשק חקלאי של משפחתו. עד למעצרו, הנאשם היה זה ששמר על המשק. אביו הציב שם קרוואן שיוכל לישון במקום. הוא נתפס כשיצא מהשטח החקלאי עם האקדח במכנסיו. נשיאת הנשק הייתה ללא שימוש בנשק או איום ולא במסגרת סכסוך. הנשיאה של האקדח הייתה ברכיבה על אופניים ולא בנסיעה ברכב. מדובר בפגיעה ברף הנמוך של הערך המוגן. ההגנה עתרה למתחם עונש שנע בין 12 ועד ל-24 חודשי מאסר. הנאשם צעיר בן 22 בעת ביצוע העבירה, כל חייו לפניו וכך גם סיכויי שיקומו. בן למשפחה נורמטיבית ולמעט הסתבכותו זו והקודמת, אין רקע פלילי במשפחה. אביו של הנאשם עזב את עבודתו כחשמלאי ולקח על עצמו את הטיפול במשק. הנאשם עצור מאז חודש יוני 2020, ובשל מגבלות הקורונה המעצר היה ללא ביקורים, ללא תעסוקה וללא חינוך. הנאשם הודה בביצוע העבירה, חסך זמן שיפוטי יקר ונטל אחריות. בנוגע לעברו הפלילי, בתיק הקודם הוא היה קטין אך נשפט עם שותף בגיר בבית משפט השלום, כאשר השותף היה גיסו, והגיס היה הנאשם העיקרי באותן עבירות. ההגנה עתרה להשית על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר בפועל.

6. הנאשם טען שהוא מאוד מצטער.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

7. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

8. **הערך החברתי** אשר נפגע בעבירת נשיאת נשק הוא הגנה על בטחון הציבור. נשיאת נשק חם, מסוג אקדח יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים אשר יעשו בו שימוש למטרות פסולות, פליליות או ביטחוניות, לרבות פגיעה בגוף או בנפש.

בית המשפט העליון חזר והדגיש את מגמת ההחמרה בעבירות הנשק השונות, ואת החומרה היתרה שבביצוע עבירות נשק. זאת בשל הסיכון הממשי לשלום הציבור והפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף וחיי אדם. לאור כך, ננקטת מגמת החמרה בענישה בעבירות נשק, כך שזו תבטא באופן הולם את פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן. עוד נקבע כי ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר כדי להיאבק בתופעה של שימוש גובר בנשק חם כאמצעי ליישוב סכסוכים. מיגור תופעת נשיאת והחזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי חשוב ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה, ויש לעשות כן, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה (ראו למשל, דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 5446/19 **מדינת ישראל נ' הווארי** [25.11.19], כב' השופטים י' אלרון ומ' מזוז בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** [5.11.19], כב' השופט י' ארנון בע"פ 5446/19 **מדינת ישראל נ' הווארי** [25.11.19]).

השופט א' שטיין בע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' נבארי** [2.7.20] וכב' השופט ג' קרא בע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** [22.11.20].

עבירות הנשק הוכרו בפסיקה כ"מכת מדינה" באופן אשר מצדיק החמרת ענישה בהן (בהקשר זה ראו ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** [19.4.14]; ע"פ 2398/14 **אלהזיל נ' מדינת ישראל** [8.7.14]; ע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** [1.2.15]). עבירות אלו אף הוכרו "כמכת אזור" של ממש (בהקשר זה ראו בין היתר עפ"ג (מח' מר') 15337-10-14 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** [7.12.14], עפ"ג (מחוזי מר') 27417-11-15 **מדינת ישראל נ' עבד אל רחים** [17.1.16]).

9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני. בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שהנאשם ביצע עבירה של נשיאת נשק, אשר העונש המרבי הקבוע בצידה הוא של 10 שנות מאסר, שהיא חמורה יותר מעבירה של החזקת נשק אשר העונש הקבוע בצידה הוא של 7 שנות מאסר. עוד יש לתת את הדעת לכך שעסקינן בנשיאה של כלי נשק מסוג אקדח, שהיא פחות חמורה מאשר עבירה בנשק מסוג תת מקלע, בשל פוטנציאל הנזק הרב יותר של תת מקלע. מכאן, שמדובר בדרגת ביניים של חומרה שהיא גבוהה יותר מהחזקת אקדח, ונמוכה יותר מנשיאת תת מקלע. חומרת הפגיעה נלמדת גם מכך שהנאשם נשא את הנשק בשעת הצהרים בעיר מגוריו.

10. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם יצא ממתחם מגוריו כשהוא נושא אקדח טעון במחסנית וכדורים תואמים מוסתר במכנסיו. הנאשם רכב על אופניו עד שאירעה התנגשות בינו לבין נידת משטרה, בעקבות תצפית שנערכה על מתחם ביתו לקראת עריכת חיפוש במקום. הנאשם נפל מאופניו נמלט מהמקום עד שהגיע לדרך ללא מוצא והשליך את האקדח. הנזק הפוטנציאלי בעבירות נשק הוא רב וכולל פגיעה בגוף ובנפש. פוטנציאל הנזק נובע מהחשש מפני הגעת הנשק לידי אחרים שעלולים לעשות בו שימוש במכוון או בשגגה. בפועל לא נעשה שימוש בנשק ולא נגרם נזק.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 6047/20 **רוש נ' מדינת ישראל** (18.11.20), קיבל בית המשפט העליון ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם רכב על אופנוע כשהוא נושא אקדח ובו מחסנית עם כדור אחד ומשתיק קול. הצדדים עתרו במסגרת הסדר טיעון להשית על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה חלקו במצטבר כך שירצה עונש של 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הסדר הטיעון, קבע **מתחם עונש הנע בין 2 ל-4.5 שנות מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל (42 חודשים כולל הפעלת התנאי). בית משפט העליון הקל בעונשו של הנאשם, בהסכמת הצדדים והטיל עליו **24 חודשי מאסר בפועל** (סה"כ 30 חודשים כולל הפעלת התנאי).

ב. בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נסע ברכבו לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורים וקופסאות עם כדורי אקדח. האקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. הנאשם, ללא עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי, אב ל-4 ילדים ומפרנס יחיד במשפחתו, נדון לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל** (29.9.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע.

הנאשם נהג ברכב והוביל אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים. הנאשם נעדר עבר פלילי ועד לביצוע העבירה ניהל אורח חיים נורמטיבי. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר** והטיל על הנאשם **21 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 4329/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.10.10), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בנשיאת נשק ובהחזקתו. הנאשם החזיק באקדח טעון בתחמושת בעת שנהג ברכב. הנאשם צעיר, סטודנט, נעדר עבר פלילי, ששירות המבחן המליץ בעניינו להסתפק בעונש של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של **20 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18.7.19) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם רכש אקדח במטרה לסחור בו, וקיבל לרשותו אקדח 9 מ"מ עם מחסנית תואמת, בתמורה כספית. הנאשם ואחר נכנסו לרכבו, הסתירו את האקדח, ונסעו עד שנעצרו על-ידי המשטרה. נקבע **מתחם שבין 12 ל-40 חודשי מאסר**, והנאשם, ללא עבר פלילי, נדון ל-**16 חודשי מאסר בפועל**.

ו. בע"פ 4215/18 **ח'טיב נ' מדינת ישראל** (8.7.18) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת. הנאשם שהה בסמטה סמוכה לחצר ביתו, כשהוא נושא על גופו אקדח טעון בארבעה כדורים. הנאשם צירף שני תיקים של החזקת סמים לצריכה עצמית. נאשם צעיר, לחובתו הרשעה קודמת אחת. נקבע **מתחם שבין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, נדון ל-**15 חודשי מאסר בפועל**.

ז. בת"פ (מח' מר') 41522-05-18 **מדינת ישראל נ' אזברגה** (10.8.20), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם יצא מרכבו כשהוא נושא אקדח חצי אוטומטי והטמינו תחת חולצתו. כשהבחין בשוטרים נמלט מהמקום, השוטרים רדפו אחריו, הוא קפץ מעל לחומה והאקדח נפל מגופו. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 16 ל-40 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל נסיבות חיים קשות ועבר פלילי לא מכביד, נדון לעונש של **21 חודשי מאסר בפועל** (סה"כ 26 חודשים, כולל הפעלת מאסר על תנאי).

ח. בת"פ (מח' חי') 14115-07-19 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (28.1.20), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם החזיק על גופו אקדח ומחסנית ובה כדורים. משהבחין בניידת משטרה, נמלט מהמקום כשהשוטרים בעקבותיו עד שנתפס. בית המשפט קבע **מתחם עונש שבין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם צעיר, בעברו הרשעה אחת שהתיישנה, נדון ל-**20 חודשי מאסר בפועל**.

ט. בת"פ (מח' מר') 44381-05-20 **מדינת ישראל נ' סאלח** (27.10.20), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת. הנאשם התהלך בעיר מגוריו כשהוא נושא בידו אקדח ובו מחסנית ו-4 כדורים. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 13 ל-39 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם צעיר בן 19, ללא עבר פלילי אשר עד למעצרו התנהל באופן נורמטיבי נדון לעונש של **14 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-15 ועד ל-40 חודשי מאסר בפועל**.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

עמוד 4

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם צעיר בן 23, הודה ונטל אחריות לביצוע העבירה והביע חרטה. ניתן להניח שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם אף שריצה בעבר עונש מאסר בפועל. מאסר ממושך אף יקשה על בני משפחתו אשר נעזרו בו בעסקיהם. הנאשם לא הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן ולא שולב במסגרת שיקומית כלשהי. בעברו של הנאשם הרשעה אחת (בשני תיקים) משנת 2017 בגין ביצוע עבירות של החזקת נשק ותחמושת וכן גרימת חבלה חמורה. בגין עבירות אלה נדון לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי שתוקפו פג כחודשיים טרם ביצע את העבירה דן (ת"פ 37833-07-16). העובדה כי מדובר בהרשעה שנייה בתחום הנשק, מובילה למסקנה בדבר היותו של הנאשם מועד לביצוע עבירות מסוג זה, באופן אשר מצדיק החמרה בעונשו, בגדרי המתחם. כמו כן נתתי דעתי לתקופת המעצר שבה שוהה הנאשם מאז חודש יוני '20, ולכך שהמגבלות הנובעות ממגפת הקורונה השפיעו על תנאי מעצרו, לרבות לעניין ביקורים.

14. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שלסנקציות משפטיות שהוטלו על הנאשם בגין עבירה דומה, ובכלל זה ריצוי עונש מאסר בפועל, לא הייתה השפעה ממתנת ומרתיעה, ולא היה במאסרו הקודם כדי למנוע ממנו מלשוב לסורו. כמו כן, הנאשם לא שולב בכל טיפול או שיקום במצבו.

15. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו המרכזי של מתחם העונש לצד עונש מאסר מותנה וקנס כספי.

סוף דבר

16. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **23 חודשי מאסר בפועל** אשר מנינם מיום מעצרו 16.6.20.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו כל עבירת נשק מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך של 1,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.4.21 אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח טבת תשפ"א, 12 ינואר 2021, בנוכחות הצדדים.